

Publicerad 2008-07-06 10:02 av MrE

Testamente i mascara

Jag visste redan då

hur du tryckte dina sulor
som trummor mot marken;

hur du skakade mot världen
och svettades i två komponenter:

den ena svart som tjära,
och den andra kall som is.

Hur du härdade till asfalt.
Och din hårbotten doftade sot.

[...]

Det finns de som smetar
sin dyraste mascara
över hela ansiktet.

Inte för att de tror sig bli vackra,

utan bara för att alla
ska se deras verk
utan att se dem i ögonen;

för att alla ska tro
att de gnuggat sina pannor
i någon annans askfat.

[...]

Men sån blir aldrig du -
det håller jag för säkert.

För en dag är det din tur
att bränna dina kinder
på gårdagens fimpar;

en dag är det din tur
att beräkna luminansen
kring min skrapade
fosfortinning.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MrE med Poeter.se id #3392 innehar upphovsrätten